

[Socialministeren.]

førlighed eller så vidt muligt til fuld førlighed, i sig selv er et gode, men jeg indrømmer, at for en revalideringsinstitution, der hviler på frivillig tilgang, vil omfanget af anvisningen utvivlsomt blive noget yderst væsentligt. Hvor langt kan man nå i så henseende? Det bliver af betydning for institutionens arbejde.

Det ærede medlem hr. Søren Andersen betonedede sin velvillige grundopfattelse over for lovforslaget, men havde visse betænkeligheder. Det ærede medlem var betænkelig ved at yde en forøget hjælp under revalidering. Jeg vil hertil sige, at de læger og revalideringskyndige, som jeg har talt med, har anset det for noget meget væsentligt.

Det ærede medlem satiriserede lidt over, at der her var tale om en bemyndigelseslov. Jeg ved ikke, hvorfor en rammelov nødvendigvis skal kaldes en bemyndigelseslov. En rammelov må jo indeholde visse bemyndigelser til den parlamentarisk ansvarlige minister, men i dette tilfælde tilsigtes der jo ikke blot en handlekraftig ledelse; der tilsigtes også, som betonet af det ærede medlem, en virkelig decentralisering på de felter, hvor det overhovedet er gør ligt. Jeg har søgt at indsnævre amtskontorernes og amtsrevalideringsudvalgenes omfang til det mindst mulige, til det sagligt forsvarlige minimum, men naturligvis kan man drøfte amtsudvalgenes sammensætning i det udvalg, der bliver nedsat. Jeg er nu tilbøjelig til at tro, at man skal kridte støvlerne og stå fast for ikke at få udvalgene gjort større efter de henvendelser og henstillinger, man formentlig vil modtage.

Det ærede medlem var en lille smule betænkelig ved de værksteder, der kan oprettes, og de maskiner, der kan anbringes i dem; ville det ikke blive for kostbart? Jeg tror, at et møde med virkeligheden vil overbevise det ærede medlem om, at der må visse værksteder til, og at der i disse værksteder må være visse maskiner, som kan bruges til testning, til opøvelse af færdigheder o. s. v. Det er et nødvendighedsanliggende, og jeg ville tro, at det skulle være muligt at nå frem til en enig opfattelse på dette punkt.

Det ærede medlem ønskede meget, at der kunne opstilles et budget og gives nærmere økonomiske anvisninger. Med det

ønske startede også jeg, men under det indgående arbejde med opgaverne nåede jeg til den opfattelse, at dette faktisk ikke var muligt. Det er næsten ikke muligt at finde den samme budgetordning for to revalideringsvirksomheder, for de kræver til syvende og sidst forskelligt tilskud og forskellig dækning. Man kan meget vel tænke sig én revalideringsvirksomhed, der bærer sig selv, mens en anden virksomhed kræver et mindre tilskud, og der kan endelig være virksomheder, der beskæftiger så hårdt invaliderede, at der må en videregående dækning til. Det er altså meget svært at opstille et konkret økonomisk skema.

Det ærede medlem fru Gertie Wandel var inde på det samme og ville gerne i udvalget drøfte de konkrete linjer for investering og driftstilskud. Jeg skal gerne stille den viden, jeg har, til rådighed og vil naturligvis også gøre mit bedste for, at vi kan finde frem til en størrelsesorden for støtte, men jeg tvivler på forhånd om, at det vil lykkes. Jeg tror, det er rigtigst, at der sker en endelig afklaring af tilskudsreglerne i det samordningsudvalg, der ned sættes. Jeg tror, at det bedst kan finde frem til de rette økonomiske linjer i relation til de erfaringer, der skal gøres. Men det er jo muligt, at vi vedrørende en enkelt konkret opgave, som det ærede medlem nævnte, tilbygning til sygehuse, kan nå frem til en økonomisk vejledende ordning; det skal jeg som sagt ikke, hvis det er gør ligt, have noget at indvende imod.

Det ærede medlem fru Gertie Wandel mente, der kunne gå år, inden denne revalideringslov trådte i kraft og fik betydning. Jeg vil hertil gerne sige, at jeg, naturligvis med forbehold over for det sagligt nødvendige, gerne ser forberedelsestiden så kort som muligt. Men det er den slags ting, som vi vel også i al venskabelighed kan drøfte i udvalget og med de parter, som på dette felt har særlige erfaringer.

Det ærede medlem fru Else Zeuthen betonedede værdien af indberetningspligten, som indeholdes i § 2 — det er også en ting af stor værdi — og spurgte mig, om de beskyttede værksteder også kunne omfatte sådanne handicappede som epileptikere. Det skulle ikke på forhånd være udelukket;